

OPUSZCZAĆ SIĘ (7) *vb impf*

się (4), się (3).

o *prawdopodobnie jasne* (tak w opuszczać); a *jasne*.

inf opuszczać się (3). ◇ *praes 3 sg* opuszcza się (3). ◇ *3 pl* opuszczają się (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. opuścić.

1. *Rozłączać się, porzucać* (1) : Dwa łotrowie są duża y cięła/ którzy się stali towarzysze przez grzech/ na krście [!] łpolem flubieni/ tak że ieden drugiemu flubili nieopuszcząć się w potrzebách *HistRzym* 120.

2. *Udawać się, puszczać się na niebezpieczeństwa* (1) :

Zwrot: »na wszytki trudności opuszczać się« (1): Gdyż w tym márnym nábyciu ma nádzyeię káždy/ A na wżytki trudności opuścza się ząwždy. Waży gárdło/ waży część/ waży y łumnienie *RejWiz* 193v.

3. *Udawać się, wyruszać* (1) : wstąpili ku zachodu flonca, szukać łobie nowego miefzkania, bacząc dobrze iż w fthronach na połdnie y ku włchodowi ludzie wżędy przebywali, przeto się tam próżno mieli opuśczać [aggrendas et querendas]. *MiechGlab* 43.

4. *W funkcji strony biernej: Być pominiętym* (4) : W tey formie kthore się słowa mogą opuśczać á kthore nie. *KuczbaKat* 125 marg; *ActReg* 21.

W przeciwstawieniu: »opuszczać się ... dołożyć się« (1): O Bierzmowaniu wtymże liście *Cap.* 2. mowi: iż ci którzy od Heretykow Chrzczęni są/ znowu chrzczęni być nie máią: iedno to co się v Heretykow opuścza/ dołożyć się na nich ma *SkarŻyw* 320.

Zwrot: »opuszczać się dla przedłużenia« (1): czego się wiele opuszcza dla przedłużenia *ActReg* 54.

Synonimy: 1. *porzucać, rzucać, zostawiać*; 3. *udawać się, wyruszać*.

Formacje współrdzenne cf PUŚCIĆ.